

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐
(อำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่จะให้สิทธิและประโยชน์
พิเศษแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุนตาม
มาตรา ๓๕ และอำนาจที่จะให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมแก่ผู้ได้รับ
บัตรส่งเสริมตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๕๘ มีเพียงใด)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๒๐๑/๑๙๑๙
ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนขอหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
พ.ศ.๒๕๒๐ สองประการ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อได้กำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนโดยประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาตามมาตรา ๓๕ แล้ว คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะมีอำนาจให้สิทธิและประโยชน์
พิเศษแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตส่งเสริมการ
ลงทุนได้เพียงใด กล่าวคือ จะมีอำนาจให้สิทธิและประโยชน์พิเศษดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ
หลายอย่างหรือไม่ให้เลยก็ได้ หรือจะต้องให้สิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ
หลายอย่าง แต่จะไม่ให้เลยไม่ได้

๒. ความตอนท้ายของมาตรา ๕๘ ที่บัญญัติให้สิทธิแก่ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตาม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ที่จะขอรับสิทธิและ
ประโยชน์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ นั้น คณะกรรมการส่งเสริมการ
ลงทุนมีอำนาจที่จะไม่ให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมได้หรือไม่ หรือเมื่อผู้ได้รับบัตรส่งเสริม
ดังกล่าวขอมา จะต้องให้เสมอไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณา
ปัญหาดังกล่าว และได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. สำหรับปัญหาประการแรก เมื่อได้ประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขต
ส่งเสริมการลงทุนตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง^{*} แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐

^{*}มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขต
ส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่
ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่าง
หนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

แล้ว มาตรา ๓๕ วรรคสองบัญญัติให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๔) ซึ่งหมายความว่า คณะกรรมการจะไม่ให้เลยก็ได้สำหรับกิจการบางประเภทหรือผู้ได้รับการส่งเสริมบางจำพวก ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นอำนาจของคณะกรรมการที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าจะให้หรือไม่ให้สิทธิและประโยชน์พิเศษได้ แม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว การประกาศเขตส่งเสริมการลงทุนจะมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและจูงใจให้มีการลงทุนในท้องที่ที่กำหนดไว้ก็ตาม แต่มีบางกรณีหรือมีกิจการบางประเภทในเขตที่กำหนดซึ่งไม่อยู่ในข่ายได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นสิทธิของผู้ได้รับการส่งเสริมที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์เป็นพิเศษ หากบัญญัติให้สิทธิและประโยชน์นี้เป็นอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาให้ ดังนั้นการประกาศเขตส่งเสริมการลงทุน จึงไม่ผูกมัดคณะกรรมการที่จะต้องให้สิทธิและประโยชน์พิเศษแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตนั้นทุกกรณีไป

๒. สำหรับปัญหาประการที่สอง ความตอนท้ายของบทเฉพาะกาลมาตรา ๕๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ ที่บัญญัติให้สิทธิแก่ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ดังกล่าวมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ โดยกำหนดวิธีการว่าจะต้องขอมา เพราะสิทธิและ

(๑) การลดหย่อนภาษีการคำนวณสำหรับการขายผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติเป็นเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติที่กำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดจากกำไรสุทธิตั้งแต่สิ้นไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

๒ มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาด และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎหมายกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดในบัตรส่งเสริมตามกฎหมายเดิมน้อยกว่าสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายปัจจุบันเมื่อผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ขอมมาแล้ว อำนาจของคณะกรรมการที่จะให้หรือไม่ให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ได้รับบัตรส่งเสริม ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ กล่าวคือ ถ้าเป็นกรณีที่กฎหมายใหม่กำหนดให้สิทธิและประโยชน์ไว้แล้ว เช่น กรณีตามมาตรา ๓๑^๓ คณะกรรมการก็ต้องให้ แต่ถ้าเป็นกรณีตามมาตรา ๓๕ ซึ่งเป็นอำนาจดุลพินิจ คณะกรรมการก็มีอำนาจที่จะพิจารณาใช้ดุลพินิจอยู่เช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อผู้ได้รับบัตรส่งเสริมดังกล่าวขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๕๘ คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๒๗

^๓มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปี แต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้